

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolvtiones Lvtherianae S^vp^r Propositionibvs Svis
Lipsiae Dispvtatis**

Luther, Martin

Vvittenbergae, 1519

VD16 L 5795

Con. X. Meritu[m] Christi esse thesauru[m] Ecclesi[a]e & sancto[rum]
meritis nos iuuari, certu[m] est, Esse aut [...] thesauru[m]
indulgentiaru[m], nemo nisi f[o]edus adulator, extrauaga[n]tes a ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-32453

CON. X.

Meritū Christi esse thesauū Ecclesię & sanctoꝝ
meritis nos iuuari certū est. Eſſe aut̄ thesauū in-
dulgentiarū nemo niſi fēdus adulator, extrauagā-
tes a veritate, & fictę quędam Ecclesię praxes, aut
vſus ſimulant.

Hic forte prop̄er illam declaratoriā Leoninam, addenda
ſunt q̄dam h̄s, q̄ copioſe in resolutionib⁹ dixi. Primo, quicq; d
ſit de extrauagante illa & declaratoria, certū eſt in manu Ecclesię,
aut Papē proſuſ nō eſſe articulos fidei ſatuere, imo nec leges
morū ſeu honorū operū, qđ hęc om̄ia in ſacris literis ſint tra-
dita. Ideo reliquū eſt, vt articulorū declarando ſuſ tātū mō po-
teſtate habeat, deinde cerimoniās ordinare ad externā ſpecie
Ecclesię dei, quas rurſum deſtituat, ſi pietatis ratio poſtuleret.

Deinde in declarandis fidei articulis, oportet vt nō eos ad-
hibeat, qui humanis traditiōnib⁹, iuribus & opinioneib⁹ ſunt
exerciti, hi⁹ nihil boni declarabūt, ſed theologos in ſigniter eru-
ditos, vitaq; probatos, vt & Iohann: Gerſon cifer. Non ſicut
hodie errāt quidam pontificij adulatores, qđ ſine literis, ſine ra-
tione bonę vitę, pronunciant de capite ſuo, velut certi, qđ ſpūs
ſanctus eos regat. Fatemur Eccliam non deſeriri ſpū Christi, ſed
Ecclesia ibi non intelligitur Papa & Cardinales, aut etiā Con-
ciliū. Ideo poñenda eſt iſta ſtulta fiducia pŕeſentis ſpūs, ſecuri-
tasq; pronunciandi, & cū timore conſultis ſacris literis res, ge-
renda.

Secūdo dico, Q; merita Christi ſunt ſpūs & vita, ſunt grā
& veritas, vt Joh. i. Grā & veritas per Ihesum Christū ſacta eſt,
cum aut̄ in nullius hominis potestate ſit, gratiam & veritatem,
ſpiritu & vitam tribuere. Ideo nō poterit Papa vel Ecclia me-
rita Christi diſpensare, i. gratiam & veritatem, & hanc ſententię
ita teneo ac tenebo, etiā ſi angelus de celo, nedum Papa aliud
dixerit, Q uandoquidē & vniuersa Ecclesia, omnesq; in vnu
doctores, negent, gratiam dei per hominē dari.

F ḡ

Q, si dixeris, applicare tñ pōt merita Christi, quo voler.
Respondeo. Merita Christi sunt grā & veritas, siue dentur siue
vendantur, siue dispensent, siue applicent. Nō enī sūt aliud, p
merita Christi, in quo cūq; eorū vñ, ideo sicut nec dare, ita nec
applicare ea pōt hom o, dicas quid velis.

Rursum dices ministerialiter dat merita Christi, Hæc con-
cedo, sed non p indulgentijs, quia indulgentijs sunt contrarie
meritis Christi. Merita Christi sūt grā & veritas, q faciūt me-
liorem in spū, & sanctiorē eū qui consequitur. Indulgentijs yō
nihil boni conferūt in spū, sed remittunt bona spūs contra me-
rita Christi. Quare ipsi viderint sua verba & vsum suum, Ego,
salutem tuū reverentia, dico q; v; verba sonant, Merita Christi
non esse posse thesaurū indulgentiarū, sed contra thesaurū im-
positionū & penarū ferendarū, oīn o contraria indulgentijs.

Ideo fateor ea conserti ministerialiter in absolutione culpe,
ibi em res spūs agitur, ibi merita Christi operant ad verbū sa-
cerdotis, si creditat peccator, alias nequaq;.

Quare declaratoriā illā nō damno, sed suo sensu eam re-
linquo. Si aut̄ apitata fuerit, vt contra p̄dicta militet, respuo &
postulo, vt reddatur ratio dicto r. Deinde ostendatur p̄tā fa-
ciendi articulos fidei, aut p̄feratur p̄bata revelatio, nudis ver-
bis prohibet me Paulus credere.

CON: XI.

Dicere indulgentias esse bonū Christiano, est in-
sanire, sunt enī verissime operis boni vitiū & im-
probare indulgentias, debet Christianus ob abu-
sum, quia dñs dicit, propter me deleo iniquitates
tuas non propter pecunias.

Propheta p̄s xlij. appellat, insania falsashoīm doctrinas,
quibus colitur deus, contēpto eius mandato, q̄to magis insa-
niūt hīj, qui cū indulgentijs sint remissiones honorū operū, &
salubrīū p̄gnarii, audeant hęc bona, pfiteri Christiano, cuius
bona sunt, esse plenum bonis operib⁹ & p̄enitē crucis, imagine
dñi sui Christi.

Deinde semper sunt vitiū opis, dum non daretur id quod
datur, nisi indulgentias scirent reddendas, ita propter malum
suum, seu minus bonum, faciunt bonum suum, vbi certū est,
quod non queritur deus, sed ipse hom o.